

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an,
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

PASTORALA DE PAȘTI

Miron

DIN MILA LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL EPARHIEI BUCUREȘTILOR,
MITROPOLIT AL UNGRO-VLAHIEI ȘI PATRIARH AL ROMÂNIEI.

Cetitorilor și tuturor celor ce vor asculta această scrisoare, har și pace dela Dumnezeu Cel-de-sus, iară dela Noi doriri de bine și de sănătate.

„HRISTOS A INVIAT!“

„Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiata lumină a învierii“ (Din cântările Paștilor, Pentecostar).

IUBIȚI CREȘTINI,

Cu venirea primăverii din noul an al vieții pământești, ne-a venit și primăvara vieții noastre sufletești, adusă de sărbătorile Sfintelor Paști, ale Invierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Totul în afară a înverzit și a înflorit. O viață nouă s'a înfiripat în lumea ce ne înconjoară. Toate acestea, pentru că soarele — cu razele sale calde — a dat întregii naturi o nouă putere de viață.

Asemenea Stăpânul astrelor cerești, Domnul Iisus Hristos, cu puterea Sa dumnezeiască, ne ajută și nouă creștinilor, să avem o viață nouă, o viață curată, cu simțirile curățite, spre a-L putea vedea pe Domnul în adevărata lumină a Sfintei Sale Invieri.

Acest adevăr creștin ni-l spune sfânta noastră Biserică în cântările ei creștinești: „Primăvara adevărului, luminat a sosit și înnoește făptura cu creștineasca

I. P. S. PATRIARH MIRON CRISTEA

cunoștință a lui Hristos, dătătorul de viață“...

„Răsărit-a primăvara, veniți, să ne bucurăm!“

„Strălucit-a învierea lui Hristos, veniți să ne veselim!“.

„Acum toate s'au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de desubt“.

„Deci să prăznuiască toată făptura învierea lui Hristos, întru care ne-am întărit“.

Aceste puteri de viață nouă ni le dă Domnul Iisus Hristos, mai ales prin marea minune a sfintei Sale Inviere din morți. Căci sfânta Inviere a încununat izbânda celei mai mari fapte și anume a răscumpărării păcatului nostru strămoșesc, prin jertfa Sa pe Sf. Cruce.

Acest adevăr ni-l istorisește și Sf. Apostol Pavel, când spune că și pe noi ne-a făcut vii, cei ce eram morți prin greșalele și prin păcatele noastre, în care am umblat mai înainte. Dar Dumnezeu—bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire de oameni — ne-a iubit pe noi cei ce eram morți prin păcatele noastre, ne-a făcut vii, împreună cu Hristos. Și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru cele cerești, în Hristos Iisus (Efeseni, II, 1-6).

Deci Domnul Iisus Hristos, pentru fiecare din noi a pătimit, pentru fiecare din noi s'a jertfit. Fiecărui din noi i-a dat o viață nouă, o viață curată și împăcată cu Dumnezeu. Căci știut este, că toți cei ce am intrat în Creștinism „câți în Hristos ne-am botezat, în Hristos ne-am îmbrăcat“ (Galateni, III. 27).

Deci, iubiți creștini, sărbătorile sfințelor Paști din anul acesta, ne dau prilejul să ne întrebăm fiecare creștin, dacă simțim și trăim această viață nouă, întru Hristos. Suntem cu viața în ascultarea Sa binefăcătoare, ori sub ascultarea protivnicului Său?

Curenți felurite din afară și din lăuntru încearcă să ne turbure și să ne ispitească sufletele. Dacă suntem destul de tari sufletește, nimic rău nu se va întâmpla. Copacul cu tulpina puternică și cu rădăcinile adânc implantate în pământ, nu poate fi mișcat din loc de nici o vijelie.

Creștinul însă își are rădăcinile nu implantate în pământ, ca pomii și ca arborii, ci — cum spun Sfinții Părinți, — în ceruri, la Dumnezeu. Căci rădăcinile vieții sale sunt rădăcini sufletești; și ele își trag hrana dela Cel ce a fost și este „adevărul, calea și viața“. Iar tărâș tulpinei sale stă în viața nouă și curată, pe care o duce după legea Mântuitorului Hristos.

Furtuna de pe mare, când corabia cu ucenicii Domnului era amenințată, a fost liniștită de Domnul Hristos, numai cu cuvântul. Ucenicii nu primiseră încă întărirea sufletească dela Domnul. Ei L-au rugat: „Doamne, mântuește-ne, că pierim“. Iar Domnul Hristos s'a sculat atunci, a certat vânturile și marea și s'a făcut liniște deplină. (Matei VIII, 25-26)

Astfel și pentru noi viața liniștită și întărită, împotriva oricărei primejdii de afară, nu poate fi decât în legătură cu Domnul Hristos și cu ajutorul Lui, dacă credem în El și îi urmăm povețele. Aceasta și pentru fiecare din noi și pentru tot poporul laolaltă.

Numai Creștinismul a putut să armonizeze într'o forță deosebită viața întregii omeniri, desigur pentru cei ce au înțeles-o și au urmat-o. În Creștinism vedem îndrumarea necesară sufletelor pentru toate trebuințele și frământările vieții, adică în neîntrecutele sale povețe, sfaturi și evanghelești porunci.

Și tot în Creștinism vedem exemplele desăvârșite ale Domnului Iisus Hristos, atât pentru cei ce conduc, cât și pentru cei conduși, pentru bogați și săraci, pentru toți și toate. Spălând picioarele ucenicilor Săi, El arată conducătorilor — spre a-L urma și ei la rândul lor, în smerenie și modestie — că cel ce vrea să fie mai mare, trebuie să fie tuturor slugă.

Iar în ziua sfintei Inviere, glasul Bisericii se aude rostind: „Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiata lumină a învierii“. Adică repetă ceea ce Sf. Apostol Pavel scria odinioară creștinilor din vremea sa, în legătură cu sărbătoarea sf. Inviere și cu viața nouă, pe care trebuiau s'o ducă: „Așa dar — zice Apostolul — dacă

ați înviat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde Hristos se află șezând de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ. Drept aceea, omorâți mădularele voastre — ale omului pământesc —: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și sgârcenia, care este o închinare la idoli. Pentru unele ca acestea se pornește mânia lui Dumnezeu, peste fiii neascultării. Acum deci lepădați și voi toate acestea: iuțimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v'ați desbrăcat de omul cel vechiu, împreună cu faptele lui, și v'ați îmbrăcat cu cel nou, care se înoeste spre deplină cunoștință după chipul celui ce l-a zidit. Imbrăcați-vă dar ca aleși ai lui Dumnezeu, drepti și prea iubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul și iertând unul altuia... Și pacea lui Hristos, întru care ați fost chemați, ca să fiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre“. (Coloseni, III, 1-15). Iar aceste sfaturi le dă Sf. Apostol Pavel în acelaș loc, deopotrivă: copiilor, bărbaților, femeilor, slugilor, stăpânitorilor, la fiecare, după rânduiala lor.

Iubiți creștini, v'am repetat aceste sfaturi date de Sf. Apostol Pavel, în părinteasca dorință, pe care o am, ca fiii Bisericii noastre creștine să trăiască această viață creștină curată, în legătură cu sărbătoarea Sfintei Invieri, așa pre-

cum și creștinii din veacurile apostolice erau îndrumați de Sfinții lor Apostoli.

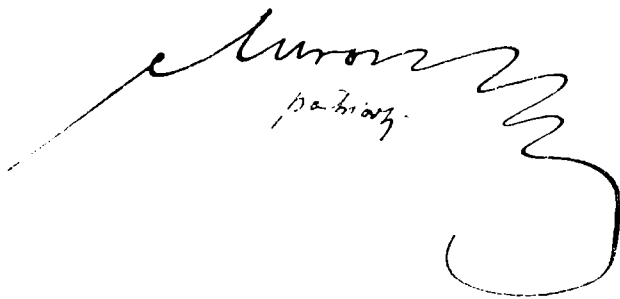
Din această înaltă înțelegere, a cuvintelor Sf. Scripturi, s'au alcătuit acele pravile de viață creștină ale strămoșilor noștri de odinioară. După ele s'au călăuzit toți creștinii, dela cel mare până la cel mic.

Viața creștină trăită după aceste pravile i-au dat tăria sufletească poporului nostru românesc, spre a putea viețui pe deasupra tuturor necazurilor și greutateților, ce i-au stat în cale dealungul veacurilor.

Istoria vieții sufletești a poporului nostru românesc, sub diferitele sale laturi de lucrare, ni-l arată drept credincios și păzitor al vieții creștine în legătură cu aceste pravile și deci cu însăși Sf. Scriptură, prin care însuși Dumnezeu ne vorbește.

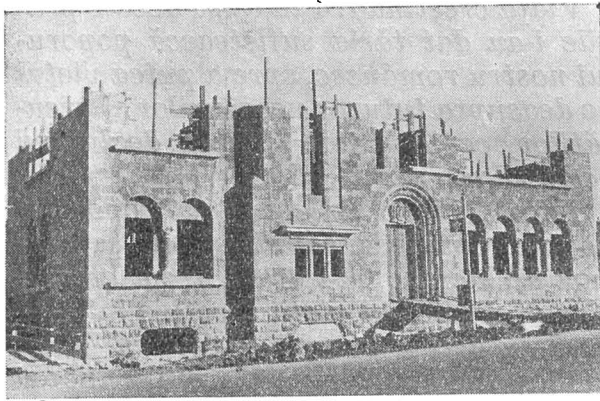
Această viață creștină curată, cu rădăcinile sufletești în legea Domnului Hristos, doresc cu prilejul Sfintei Invieri a Domnului Hristos, s'o ducă fiecare fiu al Bisericii noastre creștine ortodoxe române. Numai așa putem răspunde la chemarea, pe care ne-o face Biserica noastră strămoșească, de a ne apropia de lumina Sfintei Invieri cu simțirile curățite, spre a putea vedea pe Domnul Hristos în toată lumina strălucirii sale.

Cu patriarhicești binecuvântări, al vostru binevoitor

CĂMINUL ROMĂNESC DIN IERUSALIM

Idea de a avea și noi o casă a noastră a Românilor lângă Mormântul Domnului, a fost din timpuri străvechi o dorință ce părea imposibil de realizat.

„Căminul patriarhiei române dela Ierusalim“. Stadiul în care se afla în luna Martie 1937. Lucrările sunt gata. Clădirea se prezintă foarte bine în un fel de piatră cioplită roșietică.

Voevozii și boerii vechi trimiteau daruri, sunt și acum atâtea mărturii, dar nici nu îndrăsneau să creadă că vor avea cândva puțința să facă să fluture steagul țării lor pe locul sfințelilor amintiri ce erau sub stăpânirea Turcilor atât de puternici atunci.

Din gândul lor pios au rămas neprețuite odoare, neșterse amintiri, vii mărturii ale credinței și dărniciilor noastre.

Vremurile s'au schimbat, stăpânitori noi au venit să aibe în grije pământul sfințit de viața lui Dumnezeu, și acolo unde pe vremuri o capelă era o supremă favoare, acum sub guvern creștin avem toți această posibilitate.

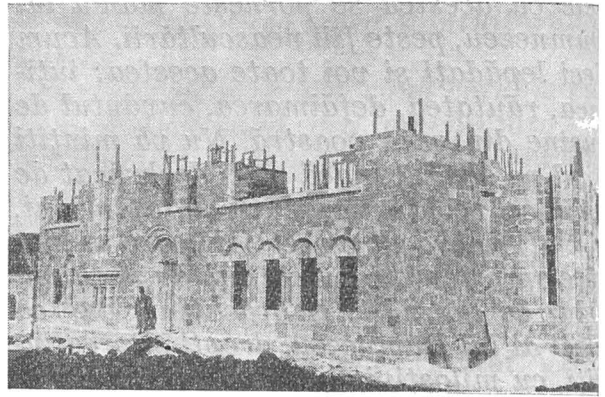
I. P. S. S. Patriarhul Miron a avut fericirea ca cel dintâi român să poată împlânta acolo o casă românească.

La apelul I. P. S. Sale bani s'au strâns de prețutindenea, pelerini au pornit spre locurile sfințite și s'au început sub îndemnul și sub conducerea sa studiul planurilor.

Acum avem fericirea să anunțăm pe cei ce s'au interesat și se interesează de opera aceasta, că la Iordan, în parcul național, care cuprinde capellele tuturor popoarelor creștine, capela noastră este gata, marcând locul botezului sfânt.

E mică, căci ea va forma numai o parte din

mănăstirea ce vom zidi acolo. Are o înfățișare frumoasă românească și parcul plantat în jur, fac acestui paraclis cu pridvor un cadru verde, odihnitor, în mijlocul pustiului de acolo.

„Căminul dela Ierusalim“. Stadiul din Martie 1937. Văzut din colțul drept.

Abisiniyenii au zidit alături o mare mănăstire tristă, fără stil, cubistă; grecii au abia numai un chioșc, iar latinii au construit pe locul lor o troiță modernă. Celelalte popoare urmează. O șosea de asfalt leagă acest parc de Ierusalim prin Ierihon.

La Ierusalim se zidește un cămin cu paraclis. Situat în cartierul Sf. Gheorghe, în apropiere de Poarta Damascului, el va avea 25 de camere, sufragerii, terase, o cazarmă pentru pelerini și un paraclis interior.

Lucrarea înaintează repede. Acum am pus tavanul peste etaj. În două luni construcția care este din piatră roșietică, va fi gata.

Grație frumoasei ei fațade românești, grație grijei cu care se lucrează și materialului ales, din care e zidit acest cămin, figurează cu cinste în cartierul unde se găsesc fundațiile atâtor popoare (italian, englez, francez, rus, abisnian, etc.).

Dela dărnicia credincioșilor se așteaptă acum posibilitatea de terminare. Trebuesc mobilieri, covoare, obiecte de cult, tâmplă, pictură, etc.

Ce fericit va fi credinciosul ce-și va putea lega numele de obiecte ce rămânând *ale noastre*, vor pomeni numele său pe aceste locuri...

D. IONESCU-BERECHET
Arhitectul Patriarhiei,

CUVÂNTAREA I. P. SFÂNTULUI PATRIARH

ȚINUTĂ LA ATENEU, LA 11 APRILIE 1937, PREZIDÂND SĂRBĂTORIREA
PROFESORULUI A. C. CUZA

Conștiința națională este — atât pentru un individ cât și pentru un popor — garanția cea mai sigură a ființei și existenței sale etnice în cele mai vitrege împrejurări.

În prima perioadă a așezării strămoșilor noștri pe aceste plaiuri ale Daciei antice — de sigur — conștiința lor cetățenească de «civis romanus», plină de demnitate, a contribuit la latinizarea și romanizarea poporului cucerit, mult mai numeros, și a altor fracțiuni de neamuri, ce s'au pripășit în cursul veacurilor prin aceste părți.

Dar catastrofa istorică a împărțirii Romanilor în mai mult de 7 state, cele mai multe cu stăpânire și străină și mașteră, a întunecat cu timpul această forță vitală nu numai la periferii, ci chiar și în centrul lor. Așa se explică, cum unele pâlcuri de Români, cari s'au prea îndepărtat de tulpina neamului, s'au stins prin Moravia, Croația, Istria, Elveția (Reto-Români) și aiurea, încât nu ni s'au păstrat decât amintirea lor istorică.

Dar chiar în zilele noastre avem durerea să constatăm, cum de pildă în Bucovina au pierdut conștiința lor națională atâția mândri răzeși ai marilor noștri Voivozi de odinioară și s'au rutenizat cu totul. Unii Moldoveni, chipeși și cu nume neaoș românești, stau chiar în fruntea Ucrainenilor, ca cei mai șovini renegați și exponenți ai lor.

Iară în cele trei județe din Ardeal — cu locuitori Secui — MULT peste $\frac{1}{2}$ din toți locuitorii acelor județe sunt Români maghiarizați, mai ales în cele din urmă două veacuri. Unii nu mai au nici o conștiință etnică; iar la alții mai licărește o slabă urmă de apartinență a lor la așa numita «religie românească» sub spuza ce a aruncat-o asupra ei furia prigonirilor seculare. Chiar și era românească până de curând i-a neglijat, încât organe publice ale Statului român, dar de origine Maghiari, au continuat și mai continuă încă — în felurite chipuri — procedura de trecere în tabăra maghiară a mai multor Români dintre Secui, mai ales copii. Ba în o revistă locală, ce mi s'a trimis mai anii trecuți, am aflat, cum un intelectual Român se pregătește de a se înscrie în «partidul politic maghiar», spre a se putea menține în înalta sa funcțiune

de stat, ce-o avea în unul din aceste județe înstrăinate, drept dovadă, cum uneori interese de partid pot întuneca interesul superior al neamului și chiar demnitatea lui. Iară în Maramureș mai anii trecuți am cetit, că un oficiu telegrafic — văzând cum totul s'a înstrăinat în jurul său, — a mutat sărbătoarea repausului de Duminecă, pe Sâmbătă. Un sergent român din serviciul poliției noastre din Brașov — ducându-și propria sa fetiță la un medic — acesta constată că fetița nu știe nici o boabă românește și a trebuit să vorbească cu ea ungurește. Asemenea cazuri pot să ne pară mici; ele totuși apar ca niște simptome, cari trebuie să ne umple de îngrijorare, și cari — ele și multe altele de prin toate părțile și de pe toate terenele — indică slăbirea în multe părți a demnității noastre de Români, chiar la începutul celei mai glorioase epoci din istoria neamului. În capitala țării, care trebuie să fie și să rămâie sufletul Românismului; peste 50 biserici sunt amenințate a rămâne fără credincioși, fiindcă aproape tot ce s'a vândut, în anii după război, din locurile centrale, a intrat în mâini străine. Românii s'au retras la periferii. Asemenea constatări trebuie să cauzeze multă durere sufletului fiecărui Român. A nu reacționa, însemnează a merge cu capul plecat și resemnat pe calea pieirii, dar și pe calea rușinei.

Îată de ce Aceia, cari ridică și azi — ca și în toată viața și activitatea lor — sus steagul Românismului, și propovăduiesc cu zel înfocat toate comorile, ce ies din inima fluturătoarelor lui cute: — ne apar ca niște arhangheli vrednici de stima, iubirea și obșteasca noastră admirație!

În fruntea acestor stegari stă, cu vârsta sa de patriarh și totuși cu tinerescul său avânt, sărbătoritul nostru profesor și coleg-senator A. C. Cuza.

Vor fi zeci de ani, de când am cetit și auzit mai întâi despre El. Cuvântul lui întraripat a străbătut ca un vuet de răsunătoare trâmbiță și în inimile celor ce pe atunci în Ardeal activam pe același teren de cultură românească, de credință strămoșească și peste tot de viață națională.

A. C. Cuza în școală — ca și profesor universitar — a crescut atâtea generații de bărbați, cu sufletul oțelit de românesc avânt și cu bra-

tele pregătite spre munca obștească, oricât ar fi de grea.

Ca scriitor a format convingeri puternice și caractere tari pentru luptele vieții sociale și obștești.

În scrierile sale de economie politică, de sociologie și etnologie, se cuprinde un întreg sistem științific și doctrinar cu privire la tot ce poate forma — așa zicând — dogma naționalismului românesc. Cuzismul neagă și combate convingător și limpede concepția materialistă, apărând sufletul românesc de ispitele înșelătoare ale Marxismului: «El află înțelesul istoric al conștiinței naționale a neamului nostru în lupta acestui popor pentru idealurile, pe cari i le-a zămislit propriul lui suflet, educat de biserica creștină și nobilitat prin suferințe de veacuri. Cuzismul refuză ideia luptelor de clasă. Cuzismul nu admite o supremație a vreunei clase sociale, *ci Națiunea prevalează clasa*. În fața unității ei toate clasele sociale sunt egale». Clasele sociale le dezvoltă organic una din alta; și toate formează unitatea indispensabilă a *Națiunii*, care este înfăptuirea categorică a dreptății sociale. Din clasa rurală izvorește clasa de mijloc, cu toate ramificațiunile ocupațiunilor ei; iar din amândouă în mod firesc clasa diriguitoare, care să știe călăuzi destinele neamului în spiritul tradițional al aspirațiunilor și al menirii sale între popoare. Conlucrarea armonică a tuturor claselor curge și activează în chip firesc prin toate arterele de viață ale neamului.

În aceeași calitate de economist a atins chestiunea multor plăgi sociale, care primejduesc sănătatea fizică și morală a neamului românesc, combătând atât de convingător, ca nimeni altul, mai ales alcoolismul și altele, bine cunoscute tuturor.

Ca orator și parlamentar, a stat mereu în fruntea celor ce au produs puternicul curent național atât de necesar, mai ales în zilele de azi. Acest curent — odinioară mai slab și chiar combătut — a înrolat azi tot neamul sub cutele stindardului cu deviza «*România a Românilor, a tuturor Românilor*».

Toate acestea îl așează pe sărbătoritul nostru între cei mai vrednici fii ai neamului.

Curentul național — a devenit tot mai intens și mai general, grație activității uriașe a prof. N. Iorga și a numeroșilor noștri fruntași.

În ritmul acestui curent trebuie să intre toți cetățenii loiali ai țării noastre de curând întregite; ca ea — în deplină liniște — să poată de-

opotrivă ocroti — ca o bună maică — pe toți, după dreptate și vrednicie.

Mulți așteaptă totul dela guvernele țării și în această privință, ca în multe altele. Dar guvernele — ori cari ar fi ele — pot și fac de fapt multe; dar nu pot face și realiza totul. La înfăptuirea grea a acestui măreț ideal trebuie să muncească toți — cu mic cu mare — și cu toată luarea aminte și fără hoină. În zilele atâtor curente internaționale și interconfesionale de azi, acest suflu de viață națională și creștină primează totul. Numai munca conștientă și stăruitoare în duhul lui și pe toată linia a tuturor Românilor — ne poate asigura tăria țării și caracterul ei român și creștin din viitor.

Acesta este și trebuie să rămâe *Crezul de totdeauna al nostru, al tuturor*.

Așa simțesc și așa mărturisesc toți cei ce s'au adunat astăzi aici ca Români, fără considerațiuni de altă natură, spre a te sărbători. d-le A. C. Cuza. Intocmai ca și d-ta, așa ne sfătuiesc și bunii noștri prieteni din afară. Marele geograf francez Em. de Martonne ne trimite — plecând chiar zilele acestea dela noi — următoarea solie:

«România trebuie să-și desăvârșească formarea națională în înțelesul *cel mai Național* al cuvântului, integrându-și toți fiii devotați într-o *energetică acțiune patriotică*. Numai așa va putea fi tare, foarte tare și gata oricând să parize loviturile dușmanilor care o pândesc».

În acest înțeles cer și eu — cum am cerut în toată viața mea — întregii Români de prețutindenea jertfa din cuvintele poetului dela Iași:

«*De cât Românimea și al ei cuvânt,*

«*Numai sus, în ceruri, Tatăl e mai sfânt.*

«*Tot ce-avem pe lume mai măreț, mai rar —*

«*Sus, pe-al ei altar*».

N. Densușianu.

La acest altar dorim, ca octogenarul nostru A. C. Cuza, supranumit «*patriarhul României*», încă mulți ani să vestească — viguros și cu aceeași tinerească vervă, dar cu bătrânească experiență și convingere, crezul României, în duhul creștinismului ortodox și integral, așa, cum îl mărturisește cestă altă patriarh, al Bisericii noastre, care va fi deapururi cu munca ei conștientă și cu binecuvântarea ei acolo, unde este națiunea română, Hristos-Dumnezeu și Regele. *Amin*.

D. A. C. Cuza a ascultat discursul în picioare tot timpul, nemișcat, drept ca un sfeșnic.

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH MIRON ȚINUTĂ ÎN MARTIE 1937 LA ULTIMA AUDIȚIE DE CÂNTĂRI BISERICEȘTI ANTICE, ÎN BISERICA VISARION

Prea cucernicul preot al acestei ctitorești biserici, părintele Petrescu-Visarion, a binevoit a scoate în relief prezența mea la această audițiune de antică cântare bisericească, adăugând că ea a atras și câțiva muzicieni specialiști.

Faptul acesta mă îndemână să fac o mărturisire, ca să fie mai bine înțelese cele ce voiesc a le spune.

Eu am trăit o jumătate de veac în Ardeal, unde preotul era silit de vitregitatea vremurilor să facă de tote: și biserică și școală și artă și economie și gosopodărie, finanțe chiar, spre a salva pe Românii de acolo până la zile mai bune. Acolo se potrivesc cuvintele evanghelistului Ioan: «Acolo toate prin preoți s'au făcut și fără de dâșii nimic nu s'a făcut, din câte s'au făcut».

Ceilalți intelectuali Români erau extrem de puțini. Astfel voind a mă pregăti și eu pentru misiunea preoțească de acolo, am studiat după isprăvirea sf. Teologii — în curs de 2 ani de școli superioare — multe, de toate necesare acestei chemări. Cei ce ați ascultat ori cetit multele și variatele mele cuvântări, încă ați putut constata această enciclopedică pregătire.

Dar un lucru nu l-am putut învăța, anume muzica, lipsindu-mi condiția principală: urechea, adecă *auzul muzical*. Cu toate acestea — se vede-i ceva instinct — mă face, să știu ce-i frumos în cântare. Astfel opinia mea față de cântările acestor audiții date de păr. Petrescu — un pricepător unic al acestor cântări de prin veac. XI și următoare, scoase și descifrate din praful mai multor biblioteci europene — cu note de «psaltichie», dar demult și de toți uitate — să o considerați a unui intelectual din public și nu a unui competent specialist în ale muzicii.

Cântările auzite azi și altădată, sunt în adevăr «simple» cum a spus la început păr. Petres-

cu. Eu adaug că-s nemeșesugite și urmăresc un singur scop: adorația lui Dumnezeu. De pildă cântarea a treia de azi, cuprinde o foarte pronunțată notă de smerenie, de umilință. Undele muzicale — parecă se târăse ca un vierme pe dinaintea atotputernicului Dumnezeu, tâlmăcind nimicnicia, puținătatea, deșertăciunea celor omenești în fața grandiozității Dumnezeirii. În fața ei, ceea ce poate omul, sunt niște «mușuroaie de furnici». «Duh umilit, inimă înfrântă și smerită, D-zeu nu o va urgisi», zice Psalmistul. Curat vorba și a poetului Vlahuță: «Doamne, câtă depărtare dela vierme până la astru!» Iară la punctul VI din program: «Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămăia înaintea Ta», cântată solo de păr. Petrescu și apoi repetată de cor, iese la iveală o remarcabilă calitate de muzică bisericească: evlavia. Cu adevărat smerenia și evlavia sunt condiții esențiale pentru cântarea bisericească. Alții poate ați remarcat și alte note caracteristice. Astfel putem resuma, că aceste cântări reprezintă o *adevărată muzică bisericească*.

Dar — precum toate cele omenești — așa și muzica bisericească a fost supusă evoluției timpului. Cântăreții, compozitorii, sau armonizatorii și folkloriștii muzicali, au introdus în ea și alte elemente, adică melodii, fie ca să fie mai ușor prinsă în ierarhie, fie ca să o facă mai plăcută, să gădile în mod plăcut urechea la ascultarea ei. Cu alte cuvinte, *au senzualizat-o*. În unele ținuturi Ardelene, de ex.: neavând preoți vre-o sută de ani, cântările vechi au fost uitate. Cântăreții — adeseori singurul personal bisericesc — au aplicat melodii populare, de doine, la cântecele rituale. Pe melodia troparului gl. III de ex., se poate dansa un dans cât se poate de vesel. Adevărat, că și textul începe cu: «Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești»...

Dar omenirea — și cu alte lucruri a procedat la fel, pe unele chiar le-a profanat. Cei ce s'au ocupat cu etnografia antică, desigur știu, cum dansurile, jocurile populare, au fost după origina lor mișcări de acțiuni rituale. Prea cucernicul preot grec Moraitakis, pe care îl văd aci, va ști mai bine decât mine, cum în datinele Grecilor s'au mai menținut multe dansuri religioase din vremea păgânismului. Am cetit o carte specială despre asta. În China — Peking — se adună mii de preoți în piața cea mai mare și dansează împreună dansuri rituale zeului lor la cea mai mare sărbătoare a lor.

La noi Români, se zice că «hora» este un dans, împrumutat dela un popor păgân, care se închina și adora «luna, stelele și soarele» — văzând zilnic binefacerile ce le revarsă asupra omenirii, care pe atunci nu cunoștea pe Creatorul ei, ci îndumnezeia făpturile lui. Obiectul adorat îl iubești, te uiți mereu la el. Dar—dacă te uiți mai lung, fix la ceva, îți vin ameteți. Spre a evita aceasta, oamenii s'au mișcat într'o parte și 'n alta. Cu timpul mișcarea a devenit ritmică. Doi pași în dreapta, unul în stânga; doi în stânga, unul în dreapta. Iată hora, devenită dans ritual. Dar mai târziu și hora și altele s'au laicizat, au devenit dansuri de gimnastică, de distracție. Nu mai știe nimeni de sfințenia originii sale. Urme slabe din aceste mișcări rituale păgâne s'au strecurat și în biserica creștină și obiceiurile ei.

În Abisinia, după liturghia dela Paști,—Negusul se lua de mână cu Mitropolitul țării și cu alții și făceau un dans în jurul bisericii. La înmormântarea împăratului Frantz Josef, am văzut eu însumi, cum clerul catolic, înșirat de ambele părți ale naosului — din domul Sf. Ștefan din Viena — dansa un joc mortuar antic. Grupuri de câte patru inși tot schimbau ritmic locul. Dar n'a prea mers bine. Capelânul curții n'a avut puțința să-i învețe.

Și la noi Români, de exemplu la cununie, când se cântă: «Isaia dăntuește»... mirii, nașii, părinții — fac o mișcare în jurul mesei sau a tetrapodului. Însă în unele locuri — la botezul unui copil, nașii, cel botezat, etc., în o quasi-horă înconjură cristelnița.

Iată cum firea pământescă, păcătoasă din om, a laicizat, a schimbat obiceiurile vechi ideale, izvorite din scânteia dumnezeiască. În ultimele 4 decenii au invadat lumea — în loc de dansuri rituale, un fel de dansuri, pe cari oamenii cu bun simț nu le pot tolera pentru caracterul lor obscen, fie că așa au fost dela început, fie că le-a deformat lumea mai târziu. Noroc, că au început a dispărea.

Pe temeiul celor spuse până aci, ce învățătură de viață aș putea să vă dau ca concluzie? Cred că o ghiciți cu toții. Este sfatul: «*Înapoi la cele din bătrâni*» că-s mai bune.

Cât privește cântarea bisericească, pentru aceea am înființat «Academia de muzică bisericească», punând de câțiva ani în fruntea ei—ca rector — tocmai pe părintele Petrescú. Ea are scopul de a ține mereu vie conștiința personalului bisericesc de a nu moderniza cântările, ci de a păstra cel puțin tradiția așa cum a rămas la noi moștenire dela cei mai buni cântăreți de strană ce i-am avut, purificând vechia psaltichie de eventualele modificări neadmisibile. În deosebi să îngrijească, ca din muzica corală bisericească să dispară acele compoziții imposibile, ce și-au permis unii dirijorași a le «comite» drept compoziții proprii fără talent, care n'au nimic nici din nota de smerenie sau evlavie și n'au nimic nici barem *artistic*. Am dispus să fie cenzurate și scoase din uz asemenea produse care strică gustul credincioșilor.

Asemenea și pe alte tărâmurii nu-i bine să ne prea modernizăm, ceea ce însemnează că ne *înstrăinăm*, ci să păstrăm ale noastre așa cum le-au practicat înaintașii.

MISIUNEA PREOTULUI LA SATE

de I. CREANGĂ

Toți sătenii pronunță cu drag cuvintele de *moș-popă* ori *nănaș-părinte*; prin urmare, toți văd în păstorul lor sufletesc un tată iubit și bun, precum se și cade să fie.

Cum trebuie însă ca acest părinte să conducă pe săteni, cari cu mândrie și dragoste se numesc ei singuri copii ai lui?

Mai întâi de toate, preotul sătean trebuie să-și înceapă cariera cu blândețe și devotament; să fie un model de moralitate și de muncă, fără de care misiunea lui nu va putea produce roadă bună. Inima lui trebuie să fie totdeauna deschisă, sfaturile lui să fie o comoară nesfârșită. Prin aceste mijloace încrederea poporenilor fiind cucerită în timp foarte scurt, preotul trebuie apoi să știe să profite repede de asta, pentru a pune temelie solidă misiunii sale de conducător al poporului, care i s'a încredințat de către Dumnezeu și națiune.

Pentru ca preotul la sate să-și poată îndeplini misiunea cu destulă demnitate, trebuie să fie mai înainte de toate un econom bun, silitor și muncitor, care să întrunească totdeauna cele trei calități indispensabile uunui apostol: să fie *învățător* blând și conștiincios, *doftor* fără sete de argint și *judcător* imparțial. Cu aceste trei calități succesul misiunii preoțești este pe deplin asigurat.

Precum am zis, înfățișarea preotului pentru întâia oară între poporeni trebuie să fie astfel, ca să facă o bună impresie asupra lor și să le câștige simpatia și încrederea. Acestea vor constitui o armă puternică, care-i va servi misiunea de minune. Pornit pe astă cale, preotul trebuie să viziteze pe toți fii săi sufletești. Când un preot se ivește pentru întâia oară în comuna sa, el e vizitat dacă nu de toți, cel puțin de o mare parte a poporenilor săi. Datoria lui e să le întoarcă vizita, intrând în căsuțele poporenilor. Astă intrare să fie însă însoțită de sfaturi și de învățături sincere. Cu această ocaziune preotul mai întâi de toate trebuie să pună în vedere sătenilor și să le laude frumusețile locului, să le explice în mod popular plăcerile și foloasele ce pot trage din natura ce-i înconjoară și de care

lor mai mult decât la toți le este dat a se bucura. Printre aceste conversări să amestece anecdote morale, exemple de iubire reciprocă și dreptate, și să le nareze câte un pasagiu mai glorios din istoria strămoșilor, prin care să deștepte într'înșii măcar cât de puțin conștiința națională; atât de amortită. După acestea preotul să facă poftire tuturor de-a rândul, cu bărbați și femei, cu bătrâni și tineri, ca să vină în Duminica cea mai de aproape cu toții la biserică, deoarece are să le spună ceva folositor. Atențiunea lui apoi să se concentreze mai ales asupra școalei — dacă există. Să intre în mijlocul copiilor, să le spună câte o rugăciune frumoasă și să-i învețe a păstra dragoste și supunere către părinți; către învățători și către toți oamenii... Acești copii apoi, la reîntoarcera lor acasă, vor spune părinților ce frumos le-a vorbit popa, și asta va câștiga pentru dânsul mai mult încă simpatia și încrederea poporenilor.

Astfel dară, în Duminica viitoare — sătenii îmbrăcați în costumele lor naționale sărbătorești, se vor afla desigur la biserică cu toții, dimpreună cu femeile și copilașii lor, și se vor grupa în jurul preotului pentru a asculta ce le-a promis. Atunci preotul, investit în haine sacerdotale, să facă o întrerupere la mijlocul liturghiei și cu o căutătură blândă, dar serioasă totodată, să înceapă c'un limbaj poporal și clar a vorbi cam astfel:

«Fiii mei! Eu aici înfățișez pe Domnul nostru Iisus Hristos, care vă zice prin gura mea: iubiți-vă unii pe alții, precum eu v'am iubit pe voi, căci de pe aceasta se vor cunoaște toți că sunteți creștini, dacă veți avea dragoste între voi! Dragii mei! Toți avem trebuință unii de alții, cei săraci de cei bogați și cei bogați de cei săraci. Când cei bogați vă înlesnesc la trebuință, voi cei mai puțin avuți nu cruțați brațele voastre pentru a le veni într'ajutor, când aceia vă cheamă. Nu pismuiți fericirea vecinului vostru, căci și el ca și voi a câștigat-o prin sudoare și

1. Scriitorul Creangă merită și din partea Bisericii o amintire, cu prilejul împlinirii unui veac dela nașterea sa.

bună economie. Siliți-vă ca prin hărnicie și cinste, toți să vă faceți de o potrivă. Iubiții mei! Iată fiii voștri, îngrijiți de d-l învățător, care asemenea este părintele lor și fratele nostru, căci el le dă hrana minții și a inimii,—în curând vor ști a citi, a scrie, a socoti și a se ruga lui Dumnezeu. Ei vor ști peste puțin și vă vor povesti lucruri frumoase despre iubita noastră țară și despre Dumnezeu. Nu întârziți a-i da la învățătură și nu cruțați nimic pentru învățătura lor; căci prin învățătura ei se vor face și mai buni la inimă și mai luminați la minte. Ei vor ști să înțeleagă bine care este dreptul lor, pentru a și-l putea apăra. Ei vor ști munci mai bine pământul, din care vor trage foloase mai mari. Ei vor ști să și îngrijească vitele, dela care atârnă în parte hrana lor de toate zilele. În scurt ei vor ști a-și statornici gospodăriile pe temelia economiei și a bunei rândueli, trăgând singuri folosul din munca lor; pe când omul fără învățatură și fără bună creștere din casa părintească, este înșelat de toți și ușor se asvârle în brațele lenevirii, beției și a altor răutăți, pierzând pe lângă sănătate încă și numele cel bun și roada muncii sale câștigată cu sudoare. Dragii mei! Siliți-vă cu toții a plăti la vreme dările voastre către obște, și către cârmuire, pentru că tot spre folosul vostru și al țării o faceți aceasta. Veți fi auzit că Hristos încă a plătit bir, măcar că a fost fiul lui Dumnezeu. Fiii mei! Intr'un an sânt 52 de Duminici și alte sfinte sărbători; în toate să ne întâlnim aicea, pentru a învăța cele ce sânt bune și de folos, precum ne poruncește Dumnezeu. După Sfânta Liturghie mergeți pe la casele voastre și dați trupului hrana sa, apoi întruniți-vă la mine acasă, unde vă poftesc cu toată dragostea, ca să petrecem această sfântă zi împreună. Binecuvântarea Domnului să fie peste voi!»

Peste două-trei ore, sătenii se adună la casa parohială, unde preotul trebuie să le prepare o petrecere nobilă și atrăgătoare. Mai nainte de toate să le vorbească despre trebile gospodăriei, să le dea unele învățături practice despre agricultură și despre cultivarea viilor. Apoi să introducă narațiuni istorice, să-i pună a recita balade și doine populare despre faptele strămoșilor și despre pornirile inimii lor. Apoi să se întindă o horă drăgălașă de către juni și junele româncuțe, în care timp preotul să converseze cu bătrânii despre educațiune, căsătorie și despre virtuțile familiei. Apoi să le arate stricăciunea ce provine din beție, pentru care scop să

le desfășure prin exemple degradarea și nenorocirea ce se nasc din acest vițiu odios, ce conrupe din ce în ce mai tare sângele curat al săteanului, slăbindu-i istețimea și vigoarea brațelor. În felul acesta sătenii se vor reîntoarce ca renăscuți la vetrele lor, vor viza mai rar crâșmele și vor preferi petrecerile cele dominicale la casa preotească, și mai târziu pe la unii din frunțașii satului. Cine nu recunoaște apoi, cât bine ar rezulta din acest sistem, din astă reformă a vieții sociale dela sate? Sătenii, ocupați în fiecare zi de sărbătoare cu învățături morale, sfaturi folositoare și petreceri nobile, ar ști să întrebuițeze zilele de lucru cu mai multă vigoare și ar scăpa în scurt timp de mreața primejdioasă și sugrumătoare a veneticilor, ce au curagiul și exploatează. Dâșii ar deveni avuți și din ce în ce mai folositori societății. Proprietarul ar trage mai mult folos din proprietatea sa, căci lucrul său ar fi făcut la timp. Preotul n'ar mai fi pieritor de foame, căci vrednic este lucrătorul de plata sa.

Un lucru e neapărat de a nu se scăpa din vedere. Preotul, pe lângă alte calități, mai trebuie să poseadă o doză bună de curagiu și energie, pentru a brava obstacolii ce are să întâmpine chiar la cea dintâi încercare a grelei sale misiuni. Cei mai puternici obstacoli trebuie să-i aștepte din partea crâșmarilor evrei, care sânt cei mai neîmpăcați dușmani ai moralității și deșteptării poporului. Veninoasa lor băutură nu poate avea trecere, decât până atunci, până când poporul este ținut în orbire sufletească. Tot asemenea obstacoli se pot aștepta și din partea arendașilor străini, al căror interes este: exploatarea bietului popor. Misiunea preotului însă poate găsi un sprijin puternic în proprietarii români cu simțăminte loiale și naționale. Avem chiar unele exemple despre asemenea proprietari, care în unire cu preotul au știut să facă din comunele lor, un cuib de bună gospodărie și moralitate; durere însă, că azi aceste exemple binefăcătoare sânt cam rare!...

Asta este în scurt nobila misiune a preotului la țară. Dea cerul ca ea să se poată îndeplini cât mai urgent și cu rezultate cât de strălucite, căci —*ardet Phlegon!*... Pentru aceasta însă se cere o instrucțiune suficientă și o pozițiune materială mai convenabilă pentru preoții noștri. Sustrageți dela dâșii aceste mijloace neapărat trebuincioase, și misiunea lor la sate va rămâne mai pe jos decât a celui de pe urmă păzitor de vite... Și prin asta nu suferă oare prosperitatea țării și a națiunii?

SECTELE MAI PERICULOASE DECÂT STILISMUL

Mult discutata problemă a combaterii sectelor nu și-a găsit încă deslegarea. Primejdie mare amenință existența neamului, mai ales în vremurile actuale, când elementele distructive ale lui și-au dat mâna ca să-și ajungă mai ușor scopul. *Sectele, comunismul și stilismul sunt ciupercele otrăvite, răsărite în pădurea verde a neamului românesc, frumoase în aparență, cari atrag mulți pofticoși, dar cari după ce le-au înghițit, au observat prea târziu păcăleala făcută pe spinarea sănătății lor.*

Nici unul din urzitorii și răspânditorii lor nu au dragoste de poporul nostru. Așa se explică cum adepții lor se strecoară și se înmulțesc pe nesimțite în straturile poporului ortodox, care până'n război era peste tot omogen. Ideile subversive ale celor trei formațiuni distrugătoare, atrag în cursă muncitorimea și naivii poporului nostru, cari cred că tot ce zboară se mănâncă.

Puse față în față, sectele—în viața religioasă— și comunismul — în viața socială — sunt mai periculoase decât stilismul. Fiindcă toate au un caracter disolvant în mijlocul neamului, dar nu toate au aceleași urmări nenorocite. Stiliștii, având ca țintă numai chestiunea calendarului bisericesc, atacă numai o parte laterală a credinții noastre, pe când sectanții și comuniștii atacă însuși miezul credinții și structurii noastre sociale. Deaceia și combaterea pentru convertire este mai ușoară la stiliști decât la ceilalți.

Când ne gândim la câtă muncă încordată, care a înregistrat victime, s'a depus în ultima vreme de către biserică și organele Statului în combaterea stilismului, atunci ne facem idee de câte sudori trebuie să se verse de către cei doi

factori ca să se poată stârpi celelalte două categorii.

În numele libertății cultului, garantată de Constituția țării, s'a comis o greșală condamnată din partea autorităților de stat, că n'au intervenit din vreme să colaboreze cu biserica pentru înfrânarea răului. Și biserica și Statul, cei doi factorii de închegare a neamului, sunt deopotrivă de amenințați de cele trei formațiuni disolvante.

Dacă se prevedeau lucrurile din vreme, nu era nevoie ca astăzi să se recurgă la concursul armatei. *Niște legi înțelepte, cu diferite mijloace constrângătoare contra celor ce părăsesc credința dominantă a neamului, i-ar face să le piară gustul de a asculta uneltirile pierzătorilor de neam.* Simpla convingere, cu orice mijloace iscusite din partea misionarilor la cari se pretinde talent și pregătire temeinică — pietre prețioase care nu se găsesc oriunde — nu poate să readucă în staul decât prea puține oi răătăcite.

Așa dar: dacă nu se vor lua măsuri serioase de către Stat în colaborare cu biserica, ciupercele otrăvite se vor înmulți și vor pătrunde tot mai mult în sângele până acum viguros al neamului nostru, slăbindu-l și distrugându-l. Răspunderea nu va mai putea fi aruncată numai pe capul slujitorilor bisericii.

S'a vorbit în multe rânduri că trebuie modificată Constituția țării. Ar fi mare lucru deci dacă s'ar putea schimba legea cultelor, care așa cum este astăzi, înlesnește mult acțiunea distrugătoare a sectelor.

Pr. Gh. Sălcescu

Vulcana-Pandele-D-vița

VACANTE

Preoți:

Protoieria Circ. II din Capitală, — publică concurs, cu termen regulamentar de 30 de zile dela apariția prezentei publicații în curierul oficial „Apostolul Circularelor“, pentru ocuparea postului de preot-paroh la parohia nou înființată „*Parcul Rahovei*“, pe data de 1 Aprilie 1937, prin decizia Onor. Minister al Cultelor și Artelor Nr. 51.920 din 1937, comunicată de Sf. Mitropolie cu ordinul nr. 2726 din 1937.

Parohia numără 1.000 familii, cu 3.000 suflete și este formată prin defalcare dela parohia Lupeasca.

Biserica nu există; parohia posedă însă un loc frumos în suprafață de 4.000. — m. p., destinat pentru construcția noii biserici și a casei parohiale.

Venitul epitrahilului, se cifrează la 4000 lei anual; iar salariul îl primește dela Stat, conform cu titlul și cu vechimea în cler.

Condițiunile de transferare sunt cele prevăzute în regulamentul respectiv și în dispozițiunile chiriarhale, privitoare la transferări.

Candidații cari reflectează la acest post, vor depune actele însoțite de memoriu, la cancelaria acestui oficiu, în str. Sf. Vineri nr. 23, cunoscând că cele înaintate pe altă cale nu vor fi luate în considerare.

Protoiereu, *Stoica R. Ionescu*

Protoieria Circ. II din Capitală, — publică concurs, cu termen legal de 30 de zile dela apariția publicației în „Apostolul Circularelor“, pentru ocuparea postului de preot dela parohia Bisericii Sf. Treime Ghencea, devenit vacant prin decesul preotului Vasile Ouatu, pe data de 19 Februarie a. c.

Biserica este nouă, cu o înfățișare măreață; casă parohială nu posedă pentru al treilea preot.

Parohia numără 2565 de familii cu 8.371 de suflete.

Venitul epitrahilului se cifrează la 6.000 lei anual; iar salariul, îl primește dela Stat conform titlului și vechimei.

Condițiunile de transferare sunt cele prevăzute de regulament și prin dispozițiunile chiriarhale, privitoare la transferări.

Candidații cari reflectează la acest post, vor depune actele însoțite de memoriu, la cancelaria acestui oficiu, în str. Sf. Vineri nr. 23, cunoscând că cele înaintate pe altă cale nu se vor lua în considerare.

Protoiereu, *Stoica R. Ionescu*

Protoeria Circ. II din Capitală.—Prin deciziunea Onor. Minister al Cultelor nr. 35276/1937, aprobată în ședința Onor. Consiliul Arhiepiscopesc dela 26 Martie a. c., și comunicată cu ordinul Sf. Mitropolii nr. 2831/1937, înființându-se pe data de 1 Martie a. c., o nouă parohie cu numele Progresul II, — suburbană prin deslipirea dela parohia maternă Progresul I, din Capitală;

Și întru cât în parohia nou înființată a fost aprobat de Sf. Mitropolie, a rămâne actualul paroh al parohiei Progresul I, preotul Gh. Pietreanu, cu scopul de a construi biserică, pentru că nu există;

Se publică concurs cu termen regulamentar de 30 de zile, pentru ocuparea postului de paroh în parohia existentă deja Progresul I, satul Progresul.

Biserica parohială este de zid și în bună stare; are sesie parohială, în suprafață de 8 ha.

Numărul populației este de cca. 680 familii cu 2750 suflete.

Casă parohială nu are.

Salariul îl primește dela Stat, conform titlului și vechimei; iar venitul epitrahilului se cifrează la cca. 3 000 lei anual.

Condițiunile de transferare sunt cele prevăzute de regulament și prin dispozițiunile chiriarhale privitoare la transferări,

Candidații cari reflectează la acest post, vor depune actele însoțite de memoriu, la cancelaria acestui oficiu, în str. Sf. Vineri nr. 23, cunoscând că cele înaintate pe altă cale nu se vor lua în considerare.

Protoiereu, *Stoica R. Ionescu*

Protoieria, Circ. II Breaza-Prahova, publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia nou înființată Cocorăștii-Capli prin deslipirea dela parohia maternă Măgureni.

Parohia Cocorăștii-Capli are o populație de 329 familii cu 1430 suflete cu biserică proprie în bună stare și din punct de vedere administrativ politic este comună independentă, alcătuită din satul Cocorăștii-Capli, fost la comuna Măgureni și din satul Bobolia, fost la comuna Poiana-Câmpina.

Salariul preotului, conform cu deciziunea Onor Minister de Culte nr. 51920/1937, se va plăti de stat.

Venitul epitrahilului se cifrează la suma de lei 2000 anual.

Condițiuni de candidare:

Preoții, cari cer transferare vor prezenta

memorii certificate de protopopul respectiv în care să arate:

1. Momentele mai însemnate de lucrarea pastorală, culturală și gospodărească;
2. Faptele de milă creștină săvârșite, data și valoarea lor;
3. Sumele consemnate pentru fondul milei creștine, unde sunt consemnate și ce sumă.
4. Rezultatele obținute în predarea învățământului religios în școala primară. Dacă s'a format cor bisericesc cu elevii;
5. Cum au fost executate ordinele autorităților bisericești și dacă gestiunea parohiei este în regulă;
6. Sectanți și concubinari: cum s'a activat împotriva lor și la ce rezultat s'a ajuns;
7. Data hirotoniei și la ce parohie;
8. Transferări: când și unde;
9. Pedepse aplicate și pentru ce;
10. Recompense și distincțiuni;
11. Lumânările de ceară în ce măsură au fost introduse în biserică;

Candidații nehirotoniți pe lângă actele cerute de regulament vor mai înainta:

1. Actul chiriarhal de binecuvântarea căsătoriei religioase la cei căsătoriți;
2. Declarația că vor preda învățământul religios în școala primară.

Candidaților nehirotoniți li se mai pune obligația de a avea 25 de ani împliniți.

Cererile însoțite de toate actele se vor depune la cancelaria protoieriei Breaza în termen.

Protopop V. Opreș

Protoieria Circ. III. Jud. Prahova, — publică concurs în termen de 30 de zile pentru ocuparea postului de paroh din nou înființată parohie, Degerați, Com. Colceag.

Parohia are 206 familii.

Biserica e în bună stare.

Beneficii: Salariu dela stat, venitul stolar de de circa 2000 lei anual și folosința sesiei parohiale de 8½ ha., cu începere dela 1 Ian. 1938, împărțită cu cântărețul, conform legii.

Pentru locuința parohului s'a închiriat o casă modestă în sat.

Candidații, cari cer transferare, pe lângă actele cerute de regulament, vor înainta memoriile de activitate, în care vor preciza momentele fixate în punctele I-XI, ce se găsesc în Apostolul Circularelor.

Candidații nehirotoniți, pe lângă actele cerute de regulament vor înainta actul de binecuvântarea căsătoriei și declarația că vor preda religia în mod gratuit la școala primară.

Cererile însoțite de acte se vor depune în termen la cancelaria acestei Protoierii.

Cele intrate pe altă cale nu se iau în considerație.

Protopop, *Vincentiu Pop*

Protoieria D-vița, Circ. II Găești, publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia nou înființată — Uliești — cu hramul „Adormirea Maicii Domnului“.

Parohia are o populație de 347 familii cu 1354 suflete, și a fost trecută în buget prin deciziunea Ministerului Cultelor nr. 31558 1937, pe data de 1 Martie 1937.

Are sesie parohială 8½ ha. pentru folosința personalului. Casa parohială, în curs de construcție.

Are două biserici în bună stare de funcționare.

Pe lângă salariul dela Stat, titularul va mai beneficia și de circa 3000 lei anual venit al epitrahilului.

Candinații hirotoniți vor prezenta memoriile în care vor arăta dacă întrunesc condițiunile prevăzute la concursul pentru parohia Poenari-Muscel, publicat în Apost. Circularelor nr. 6, din 8—15 Febr. a. c.

Candidații nehirotoniți trebuie să aibă vârsta de 25 ani împliniți și să prezinte actul de binecuvântarea căsătoriei, precum și declarație că vor preda învățământul religios în școala primară.

Cererile și actele vor fi înaintate în termen legal la sediul protopopesc din Găești, cunoscându-se că cele intrate pe altă cale nu vor fi luate în considerație.

Protopop, *Mih. S. Ionescu*

Protoieria D-vița Circ. II Găești publică concurs cu termen de 30 de zile, pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Căcova, cu hramul „Sf. Ioan Botezătorul“, din Com. Căcova Jud. Dâmbovița.

Aceasta parohie nou înființată cu ord. Sf. Mitrop. nr. 12098 din 1936 și al Onor. M. al Cultelor nr. 51920 din 1937, are următoarea situație;

1. Are un număr de 210 familii cu 866 suflete.
2. Are biserică în bună stare de funcționare.
3. Are casă parohială pentru locuința preotului paroh ce va fi numit.
4. Are sesie parohială și personalul este luat în bugetul M. Cultelor.
5. Pe lângă plata dela stat — conform gradului de studii, preotul paroh mai poate avea un venit la epitrahil de 3000 lei anual.

Candidații hirotoniți, cari vor cere tranșarea, vor anexa la acte memoriile și dovezi, că întrunesc condițiunile cerute de Sf. Mitropolie și publicate la concursurile anterioare.

Cei nehirotoniți vor face dovada că au împlinit vârsta de 25 ani, iar cei căsătoriți că au obținut binecuvântarea chiriarhală pentru căsătorie.

Toate cererile și actele vor fi înaintate — în termenul legal — la oficiul protopopesc din Găești. — D-vița, cunoscându-se că cele înain-

tate după expirarea termenului, precum și cele ce vor fi intrate pe altă cale, nu vor fi luate în considerare.

Protopop, *Mih. S. Ionescu*.

Protoieria jud. Muscel, Circ. I-a Câmpulung, publică concurs cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot-paroh al parohiei «Malul», din comuna Malul, jud. Muscel, post nou înființat în ședința Consiliului eparhial din 23 Februarie 1937.

Parohia are 134 familii cu 527 suflete. Are biserică în bună stare de funcționare. Casă parohială n'are. Sesie parohială n'are. Venitul epitrahilului se cifrează la suma de lei 1500 anual. Parohia este luată în bugetul Statului.

Candidații cari cer transferarea (hirotoniți), pe lângă actele prevăzute în regulament, vor răspunde în memoriile lor la puncte publicate în Apostolul Circularelor anterior.

Candidații nehirotoniți vor prezenta pe lângă actele cerute de regulament și actul de binecuvântarea căsătoriei și o declarație că vor preda gratuit învățământul religios la școala primară locală.

Cererile, însoțite de actele regulamentare, se vor înainta în termen, oficiului protopopesc.

Cele intrate pe altă cale, nu vor fi luate în seamă.

Protopop, *Pr. Gh. Stroian*

Protoieria Jud. Vlașca Circ. I Giurgiu publică concurs cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Strâmba de Sus, nou înființată prin deslipire dela parohia materă, Strâmba de Jos, conform ordinului Sf. Arhiepiscopii cu nr. 1872/1937.

Situația parohiei. Are un număr de 280 familii și 1200 suflete. Are biserică de zid, însă ruinată, având nevoie de reparațiuni radicale. Posedă 8.5 ha. teren arabil, ca sesie parohială. N'are casă parohială.

Venituri. Salariul dela Stat, conform gradului de studii, folosirea sesiei parohiale și circa 2000 lei din epitrahil.

Condițiuni de candidare. Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele direct oficiului protopopesc, în termenul sus arătat, cunoscând că de le vor înainta pe altă cale nu se vor lua în seamă. Candidații vor avea vârsta de 25 ani împliniți.

Cei hirotoniști, pe lângă declarația că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară, vor prezenta și actul de binecuvântare arhierescă a căsătoriei religioase.

Cel ce va fi numit va avea obligațiunea, pe lângă celelalte cerute de legi și canoane, de a-și da osteneala pentru a repara cât mai curând biserica și de a construi o casă parohială.

Cererile de transferare vor fi însoțite de un memoriu, care să cuprindă punctele arătate la parohia Cocorăștii-Capli și publicate mai sus.

Protoiereu, *Pr. Al. Constantinescu*

Protoieria Jud. Vlașca, Circ. III, publică concurs cu termen legal de 30 de zile, dela apariția publicației în „Apostolul Circularelor“, pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia nou înființată — Vadu-Lat.

Parohia are 341 familii cu 1364 suflete. Are biserică nouă, în bună stare de funcționare.

În vederea construirii casei parohiale, s'a primit o donație de teren, cu act autentic și s'a colectat de către enoriași suma de lei 28.000, iar până la terminarea construcției, credincioșii pun la dispoziția preotului, care va veni, o casă de locuit, cu acte în regulă.

Sesia parohială este de 4,5 ha. Venitul epitrahilului se ridică la 7—8000 lei anual, fiind o parohie de rangul întâi. A fost luată în bugetul Statului dela 1 Aprilie a. e.

Candidații hirotoniți vor preciza în memoriile lor activitatea pastorală pe puncte, ținând seamă de toate dispozițiile Inaltei Chiriarhii

Candidații nehirotoniți, pe lângă actele cerute de regulament, vor depune și o declarație proprie prin care se obligă a preda gratuit învățământul religios în școala primară locală.

Toate cererile se vor înainta în termen legal cancelariei oficiului protopopesc al Circ. III Vlașca.

Protopop, *Ioan C. Popescu*

Protoieria Jud. Vlașca, Circ. III. Se publică concurs cu termen legal de 30 de zile, dela apariția publicației în „Apostolul Circularelor“, pentru ocuparea postului de preot ajutor dela parohia Șelaru înființat prin decizia consiliului eparhial din 29 Aprilie 1937, comunicată acestei protoierii cu ord. Sf. Arhiep. nr. 3912/1937.

Parohia Șelaru are 750 familii cu un număr de 2752 suflete. Are o singură biserică în bună stare de funcționare.

Casă parohială este numai pentru preotul paroh.

Venitul epitrahilului se ridică în total la 10-12.000 lei anual, fiind o parohie de rangul întâiu.

Postul de preot ajutor a fost luat în bugetul

Statului dela 1 Aprilie 1937 conf. deciziei Minist. Cultelor nr. 2022/1937.

Candidații hirotoniți vor preciza în memoriile lor activitatea pastorală pe puncte, ținând seama de toate dispozițiile Înaltei Chiriarhii.

Candidații nehirotoniți, pe lângă actele cerute de regulament, vor depune și o declarație prin care se obligă a preda gratuit învățământul religios în termen legal, cancelariei oficiului protopopesc al Circ. III.

Protopop, *Pr. Ion C. Popescu*

Se publică concurs cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Bălanu-Vlașca, devenit vacant prin transferarea titularului de până aci, Pr. Marin D. Sima, în postul de preot paroh al parohiei Falasțoaca.

Situația Parohiei. Are un număr de 175 familii și 700 de suflete. Are biserică în bună stare de servire. Posedă casă parohială și 5 hectare sesie parohială.

Venituri. Salariul dela Stat, conform gradului de studii, folosința sesiei parohiale și circa 1000 lei din epitrahil.

Condițiuni de ocupare. Candidații vor fi posesori ai unui titlu academic, acesta fiind primul concurs.

Vor avea deasemenea vârsta de 25 ani impliniți

Vor arăta în petițiuni dacă au lucrat în prezent pe teren misionar și ce rezultate au dobândit. Candidații nehirotonisiți vor prezenta pe lângă declarația că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară, și actul de binecuvântarea arhierescă a căsătoriei religioase.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta în termen direct oficiului protopopesc, cunoscând că cele intrate pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protoiereu, *Pr. Al. Constantinescu*

Rectificare.

În concursul pentru ocuparea parohiei Piscanii de Jos, Circ. I. Muscel, publicat în „Apostolul Circularelor“ an. II, nr. 12, cu data de 24—31 Martie 1937, s'a menționat din eroare că numita parohie nu este luată în bugetul Statului.

Se rectifică acum, că parohia Piscanii de Jos a fost trecută în bugetul Statului pe data de 1 Aprilie 1937, conform deciziei Ministerului Cultelor nr. 51.920 din 1937.

Termenul și celelalte condițiuni ale concursului rămân neschimbate.

Cons. Referent, *Preot N. Cazacu.*

Cântăreți.

Protoieria Circ. I din Capitală, publică concurs cu termen de 15 zile, dela apariția publicației în „Apostolul Circularelor“, pentru ocuparea postului de cântăreț II al Bisericii Schitu Măgureanu, din Capitală, devenit vacant pe data de 1 Mai 1937, prin declararea „ca dimisionat“ a fostului cântăreț Marin Trache, neprezentat la post pe 1 Aprilie 1937, până când a avut concediu.

Doritorii de a ocupa acest post vor trimite cererile, însoțite de actele doveditoare, că sunt absolvenți ai unei Școli de cântăreți și au serviciul militar satisfăcut, cum și actele de stare civilă, la cancelaria acestei Protoierii în termenul legal.

Protoiereu, *Econ. G. Georgescu-Silvestru*

Protoieria Circ. II din Capitală. Se publică concurs, cu termen regulamentar de 15 zile pentru ocuparea postului de cântăreț la parohia nou înființată, Progresul II — suburbană, prin decizia ministerială nr. 35276/1937, comunicată cu ordinul Sf. Mitropoliei nr. 2831/1937.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile se vor adresa Protoieriei, în str. Sf. Vineri 23.

Protoiereu, *Stoica R. Ionescu*

Protoieria Circ. I Ploești, — publică concurs cu termen de 30 zile dela data apariției în „Apostolul Circularelor“, pentru posturile vacante de cântăreți la următoarele parohii, recunoscute de Onor. Minister al Cultelor pe data de 1 Martie 1937.

1. Un post de cântăreț la parohia Goga.
2. Un post de cântăreț la parohia Bărăitaru.
3. Un post de cântăreț la parohia Cocorăști-Mislii.

Concurenții vor depune în termen legal actele la parohiile respective.

Vor fi absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Protoiereu, *Pr. Aurel Popescu*

Protoieria III Jud. Prahova, — publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea *postului I de cântăreț* dela nou înființata parohie Degerați.

Beneficii: Salariu dela stat, $\frac{1}{4}$ din sesia parohială de 8 $\frac{1}{2}$ ha., cu începere dela 1 Ianuarie 1938 și venitul stolar uzitat în parohie.

Doritorii de a ocupa acest post trebuie să fie absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile, însoțite de acte, se depun în termen la cancelaria acestei Protoierii.

Protopop, *Vincentiu Pop*

Protoieria III Jud. Prahova. — În conformitate cu ordinul Sf. Arhiepiscopii Nr. 14. 144/936, publicăm din nou concurs cu termen de 30 zile dela apariția acestei publicațiuni, pentru ocuparea *postului al II-lea de cântăreț* din *parohia Sf. Voevozi-Urлаți*.

Dela candidați se cere să fie absolvenți ai școlii de cântăreți, cu aptitudini de a instrui tineretul în cântările bisericești și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile, însoțite de acte, se depun în termen la această Protoierie.

Protopop, *Vincentiu Pop*

Protoieria jud. Dâmbovița, Circ. I Târgoviște, publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea *postului de cântăreț* dela parohia *Râncăciuv*, vacant pe 1 Februarie 1937, prin transferarea cântărețului Neagu C. Marin, la filiala Sf. Dumitru, parohia Sf. Gheorghe din Târgoviște.

Candidații pentru ocuparea acestui post vor înainta cererile și actele reglementare acestui oficiu.

Doritorii pentru ocuparea acestui post, trebuie să fie absolvenți ai școlii de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Protopop, *Alex. Popescu*.

Protoieria D-vița Circ. II Găești, publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea unui *post de cântăreț* ce este vacant la parohia nou înființată Uliești.

Se menționează, că postul este bugetar, iar concurenții trebuie să fie calificați ca studii și cu serviciul militar satisfăcut. Cererile și actele se vor înainta la sediul protoieriei din Găești.

Protopop, *Mih. S. Ionescu*

Protoieria III Dâmbovița, — publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea *postului I și II de cântăreți* de la parohia *Pierșinari*, primul vacantat prin decesul titularului, iar al II-lea prin pensionare.

Concurenții vor fi absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile vor fi înaintate în termen oficiului protopopesc.

Protopop, *H. Oprescu*

Protoieria Circ. II Roșiorii-de-Vede, publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea *postului II de cântăreț bisericesc*, de la *parohia Măgureni-Teleorman*, vacantat prin transferarea titularului.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școli de cântăreți bisericești și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de actele cerute de regulament se vor trimite în termen oficiului protopopesc.

Protoiereu, *Pr. N. Marinescu*

S U M A R U L :

- Pastorală de Paști *Patriarh Miron*.
 Căminul românesc din Ierusalim *D. Ionescu-Berechet*.
 Cuvântarea I. P. S. Patriarh
 despre prof. A. C. Cuza ***
 Cuvântarea I. P. S. Patriarh
 la biserica Visarion *Patriarh Miron*.
 Misiunea Preotului la sate. *I. Creangă*.
 Sectele mai periculoase decât:
 Stilismul *Pr. Gh. Sălcescu*.
 Parohii vacante ***